

ღვთის სიტყვა ნაწილ მეორე

13 დეკემბერი 2020

როგორც ჩვენ აღვნიშნეთ წინა ქადაგებებში, ძე უფლოს იწოდება უფლოს სიტყვად იგი-მეორე პიპოსტასია წმინდა სამებისა, მხოლოდწილობილ ძე ღვთისა, იესო ქრისტე, კაცობრიობისთვის ხორცშესხმულ ღმერთაგად

ამასთანავე, წმინდა წერილში და ეკლესიის თნობაში ჩვენ ვხედავთ რომ ღვთის სიტყვა ნიშნავს ჩვენი უფლო იესო ქრისტეს სწავლებას, რომელიც გვასწავლავს ჩვენ დედმიწაზე მოხვლას. ეს წმინდა წერილია დაწერილი, ხოლო სახარებაში იესო ქრისტეზე ხშირად ამბობენ, რომ „ეცნობა მათ სიტყვას“ (მარკო 2:2). უფლოს ამალუბის შემდეგ ამ ღვთის სიტყვის სწავლება გრძელდებოდა მისი მოციქულების მეშვეობით მოციქულთა საქმეებში ჩვენ ვკითხვართ რომ „სიტყუ იგი მოწაფეთა იერუსალემს“ (საქმე 6:7). იმ ხნიდან ღვთის სიტყვა (სახარება) ვრცელდება როგორც ზეპირად სიტყვიდან სიტყვით აგრეთვე წერილობითაც, წმინდა წერილთ წმინდათა წერილებით და საეკლესიო მსახურებით საღვთო ლიტურჯის პირველ ნაწილ დფუნებულთა ღვთის სიტყვაზე და ამიტომ ეწოდება „ღვთის სიტყვის ლიტურჯად“ მიმდინარეობა მცირე გამოსვლას, ან წმინდა სახარების შესვლ მიმდინარეობს ნავიდან საკურთხევლსკენ (ბერძნულად წმინდა „ვიმა“). ამ დროს იკითხება წმინდა მოციქულების სამოციქულო (საქმედან ან მიმარეიდან). შემდეგ დაკვანი ან მღვდელ კითხვლს ოხნიდან ერთერთ სახარების ნაწყვეტს და მოჰყვება ამას საღვთო სიტყვის ქადაგება. სწორედ ასე კვებავს თავისი სულერ შვილს ეკლესია ღვთის მარადულ სიტყვით

მოწმეწებების მხრიდანაც აგრეთვე საჭიროს საპასუხო ქმედება. უზირველს ყოვლსა, ჩვენ ყურადღება უნდა მივაქციოთ ამ გაკვეთლს, რომელსაც გვაძლევს წმინდა სამოციქულთა და სახარების კითხვა. სწორედამიტომ მღვდელ ყოველ წაკითხვის წინ არა ერთხის მოვიწოდებ: „სიბრძნით..“ თუ ზოგჯერ ჩვენ ფაქრებით განშორებულნი ვართ კონცენტრირებას ვერ ვახდენთ იმაზე, თუ რა იკითხება, მაშინ ჩვენ ვერაფერ სარგებელს ვერ მივიღებთ უნდა ყურადღებით ვისმინოთ გავალთ გულს კარები და სინარულთ მივიღოთ ღვთის სიტყვა. მთავარა დვიმახსოვროთის, რაც მოგისმინეთ ვეცადოთ განვახორციელოდეს ჩვენს ცხოვრებაში. მაშინ ვემსგავსებით ჩვენ მინდოვს, რომელიც დამუშავდა და როგორც თქვა უფლმა, მიიღო თესლ „აღმოსცენდა და ყონაყოფი ასი წელ“ (ლუკა 8:8).

ღვთის სიტყვა უნდა დარჩეს ჩვენში, ღრსეულად კეთილგულში, რათა მან შესძლეს „ნაყოფი გამოიღონ მოთენებით“ (ლუკა 8:15) როგორც თქვა უფლმა „მთესველს იგავის“ ბოლს. ღვთის სიტყვა აუცილებელა ჩვენი სულს საკვებად როგორც პური და სხვა საკვები ხორცისთვის. უფლო ამბობს: „არა პურთა ხოლო ცხოვრების კაცი, არამედ ყოვლთა სიტყვითა, რომელი გამოვალს პირისაგან ღმრთისაგან“ (მათე 4:4). როგორც აღმადანს არ შეუძლია წყლს გარეშე ცხოვრება, ასევე ქრისტეანის ცხოვრება, თუ იგი არ არის სავსე ღვთის სიტყვით კვდება. ასევე ყვავილებიც დაჭკნებიან ქონებებში, თუ მას არ მოწყყვენ.

არ არის საკმარისი ვისმინოთ ღვთის სიტყვა კვირაში ერთხელ როცა ეკლესიაში მივდვართ ეს ყოველდღიურად უნდა ვიკითხოთ სწორედ ამიტომ ნაწყვეტები წმინდა წერილდან ყოველდღე იკითხება ეკლესიაში ღვთის მსახურებისას. რა თქმა უნდა ყველს არ შეუძლია ყოველდღე ეკლესიაში სიარულ, რათა მოისმინონ ღვთის სიტყვა, მაგრამ თითოეულს შეუძლია (თუ მას ესმის, რა სარგებელ მოაქვს სულსთვის ღვთის სიტყვას) მოძებნოს დრო და იკითხოს წმინდა სახარება, ყოველდღე საკითხავი, სახლში, ან სხვა ნებისმიერ ადგილს. არ მარტო უნდა ვიკითხოთ არამედ ვიფაქროთ იმაზე, როგორ გამოვიყენოთ ჩვენს ყოველდღიურ ცხოვრებაში წაკითხულ. იქნებოდ ჭეშმარიტი კურთხევა, თუ ჩვენ, როგორც მეფაღმუნე დვისის, გვქონდა საშუალება გაგვემეორობინა მისი სიტყვები: „რამად შევიყურე ჰსჯულ შენი, უფლო, ყოველსა დღესა წვრთა არს ჩემდა“ და რადანც მე ასე შევიყვანე შენი ჰსჯულ „და აღთქმასა შენსა ვასრულებ“ (ფს. 118 [119]=97 და 128)....

ჩემო საყვარელ ძმებო და დებო ჩვენ ხშირად განვიცდით სისუტეს რაულ სიტყუციების დროს, რომელიც ჩვენს ცხოვრებაში წარმოქმნება. ჩვენი რწმენა ქრება; ჩვენ განვიცდით იმედაცრუებას და მელნქოლთაში ვარდებით ჩვენ აფორიაქებულნი ვართ და ლუკის სურვილ გვეკარება. ჩვენ საღვთო ლიტურჯაც კი აღარ გვაინტერესებს გვიკითხავს კი თავისთვის, თუ რატომ ხდება ასე? იქნებ იმიტომ, რომ არ ვისმენთ ღვთის სიტყვას ყოველდღე? მოვუქმინოთ პავლ

მოციქულს რჩევას; რომელიც თავის თავში ყოველთვის ატარებდა ღვთის სიტყვას, თუცა-ღ ჰი დადი მოციქულ იყო, უფლისგან შთაგონებული. ის ღვთის სიტყვის შთაგონებით ცხოვრობდა, მან შეისწავლა ის; ის მას გრძნობდა; და იგი მთელი გულით უქადებდა სხვებს ამ სიტყვას. რას გვეუბნება იგი ჩვენ? „სიტყუ იგი ქრისტესი დამკვიდრებულ იყავნ თუენ თანა მდოდრად ყოვლთა სიბრძნითა“ (კოლ3:10). ეს რომ მოხდეს, ჩვენ უნდა შევიყვართ ღვთის სიტყვა და როგორც მეფა აღმუენ ამბობს, მეტი ვინდომოთ ვიდრე ოქრო და ძვირფასი თვლები. ისინი მეტად ცბილი უნდა იყოს ვიდრე თაფლი და ფეჭა (ფა. 18 [19]:10).

დე თთოეულმა ჩვენგანმა ყოველდღე შეისწავლეს წმინდა წერილი, და დე ღვთის სიტყვა იყოს „მანათობელი“ და „სინათლე“ ჩვენი ცხოვრების გზაზე (იხ. ფა. 118 [119] და 105). ადმიანს, ღვთის სიტყვით განათლებულს, აქვს სწორი ჰკუ-გონება, ასეთი ადმიანი სწორად იქცევა და სწორად ცხოვრობს. ასეთი ადმიანი მშვიდნი, კეთილნი არიან და წარმატებით აღწევენ თავიანთსა ბოლო ნაკვთსა ყუფელს.

მოდი თარსოელს და გვაავიწყდეს, რომ თთოეული ჩვენგანისთვის დადი მაღლა ყურადღებით ვისმინოთ ღვთის სიტყვა, გამუდებით ვისწავლოთ იგი, გააზრებულად ვიფიქროთ მასზე და ვიცხოვროთ ღვთის სიტყვის მსგავსად